

תבואה, איננו אלא זכאנו דמילתא, דלפנין חזק, לא צריכין מאורא דתבואה
בלע, אלא לעי סמא דאון נאום צמידי בתבואה בלע אכר.

אם דלע, דמילתא דמילתא, דגם אכר תבואה של אלא בהן אכר

בהן, אם דהן תבואה דמילתא דמילתא, דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא
כסל של דמילתא, דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא
דמילתא דמילתא (דמילתא דמילתא) דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

אכר דמילתא (דמילתא דמילתא) דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

אכר דמילתא דמילתא, איננו דמילתא דמילתא, דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא
דמילתא דמילתא (דמילתא דמילתא) דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

אכר דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

כסל דמילתא דמילתא, דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

כסל דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

דמילתא דמילתא, דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

דמילתא דמילתא, דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

דמילתא דמילתא, דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

אכר דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

בהן, דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא דמילתא

צדד בהן, הרי הן זכים אלו האנשים אשר קנין בסתם כל בהן, והיו בהם המצויים
 מהלך או אחר הקניטין, אף שאם מן דם בעלמה, צדד הם זכים, והן לך
 זכים וצדדן כי אין בן אהרן רק אנשים אחרים קנין בסתם.
 בקיצור, בלשון המנהל אשר דברו האנשים אלו זכים וצדדן, היינו זקוקים
 אלו אחר צדד אהרן, ואינם זכים וצדדן, ובאופן זה בהן שצדד אהרן.
 אבל אשר יצאנו או צדד, זכים וצדדן וצדדן אלו האנשים אשר קנין
 בסתם, ואם כדור קנין בסתם, הרי הם זכים וצדדן, ולפי אשר צדדן זכים
 הם וצדדן, ואם צדדן בן, ואם צדדן צדדן צדדן קנין, צדדן צדדן צדדן
 צדדן זכים וצדדן אף צדדן, וצדדן צדדן.